

Nicken.

Vör har någon gang talt um gamble källingar, nå kanhände till umväxling vör kan tal um en gubbe. Andarsens Nicken sum vör sägde när vör var ban, för han bod' bei sin svågar sum hait Andarsen. Jo de var en konstu gubbe, leil Nicken, arg var han sum ett bei, u de tyckt vör sum sorkar var att de var rolit til gär han någ' sprätt så han blai arg, u da kasst han myssu av si u svor u skälde så de var haplit till håire. Så leiten han var så kund han jeite oskaplit, va han gärd' av maten visst ingen, u tostu var han mest förjemnen. A kann' dricke de stjalpt han ei si sum inte, u de gick int stor stund um så to han ain till um han fick, u helst um de var någ bättar dricke. När svågan döde u garden blai säld skudd Nicken ha någon annen plass, u sum han had' ett leit' arv var de en bonde ej närhalti sum to imot han till försörjning till döddagar. Int' hadd' han alle dagar roligt där de kan man första u skoje u draiv mä han gärd di. Den bonden — Lasse hait han — de var en sum var full av spitakel, u när han da fick någon ain-faldu stackel såsom Nicken till skoje' mä da kan man första att han to tillfälle ej akt.

De var den teiden när di gärd upp nö karte yvar Gotland, så var de en sån dä löjtnant här ei oe traktar mä, u Nicken sum int' försto si pa slikt, men gänn' vidd' vit' va de var, han frågde Lasse u da sägd' han, att de var en sum to av folk för inte, den sum bär' vidde, u Nicken han kom jär upp ei garden en kväld u sägde, att han håirt av Lasse att de skudd var en här sum to av folk för inte u de kund' var' rolit till ha ett kort för daim sum livd ettar, men att de int' blai någon bild av Nicken den gangen de kan er första. En annan gang var de en naslaus lumpsamlare sum gick ikring, u så had' han ont i dain auge sum han had' bind en svart dok för, så han sag undarli äut. När han da had' gat ifran garden sum Nicken var sägd' Lasse till Nicken: »Vä för kund' дәu int' ga u häls' pa din svågar ifran böin när han nå var här, va skall han tänk' um di». U Nicken sum gärd' vidd' tal mä svågan kom här upp ei garden u sägd att han kund int' känn' till svågar när han var där nere för han hadd' fall ei nasar u ont ei dain auge. När han da blai yvartögen um att de var naslaus' lumpsamlan, da fick han ga haim igen, men blai aldri klokare för de, äuten när Lasse tald um någ' för han så trod' han de igen. En gang, de var kort för jaul, en kväld när Lasse vart ei häus u gitt natjeite, da gick han in ei kamman till Nicken u sägd': »Dәu lugd Nilses-mor att дәu skudd' hugg' jaulvid för henne, u dagar jär korte så de jär bäst дәu gir di av strax». Nå jär till märke att Nicken int' hadd' någ klucke så han visst int' va teiden laid, u kansk' han hadd sugn till ett slag pa kvälden så han trod' de var morgen u ga si eiväg iginum skogen upp till Nilses-mor för till hugg' jaulvid, men när han kom deit da hadd' ha gat ei säng för läng' sen' u lag u sivde så Nicken fick ga haim igen.

Nå jär bad' Nicken u Lasse döde för läng' sein, u de börjar blei ont um sån där gubbar, men någon finns nuck ännu.